

**2008.
április**

A feltámadott

Negyven napig még a
földön maradt,
Járt-kelt a zöldben,
megfürdött a fényben,
Szívében érezé a szent
tavaszt.

A gyermekek közt ját-
szott és mesélt,
Virágát derűs homloká-
ra fonta,
Ujjongva mondta: Ó,
élet, te szép!

Negyven napig még a
földön maradt,
Ragyogó lelke távol köd-
be látta
A koponyák hegyét, az
árnyakat.

Egy orgonavirágos haj-
naltájon
Oly könnyű lón a teste,
mint a fény,
S elszállt némán a
mennybe, mint egy
álm.

Juhász Gyula

ÜZENET

Húsvét Titka az Élet Titka

A Szent Háromnap eseményeit ismerjük.

Azonban ezek annyira magasztosnak, végzetszerűnek, isteninek vagy éppen hátborzongató-
nak tűnnek, hogy beléjük kell lépnünk, ha Isten titokzatos, elrejtett bölcsességét meg akarjuk
találni bennük.

Egy szeretetben eléggő élet. Egy hihetetlen jóság, lehajló irgalom, állandó Istenre és emberre
figyelés - ez a mi Urunk Jézusnak földi itt tartózkodása. Szeretet egészen a legvégsőkig,
minden körülmények között. Ez a szeretet fénylik föl és ezt keressük most elrejtett kincs
módjára a Szent Háromnap történéseiben.

"Ez az én testem, mely értetek adatik... Ez az én vérem, mely értetek ontatik." Neki, aki úgy-
is mindenét övére áldozta, istenemeri szegénységében már nem maradt mása, mint teste és
vére. S a Gonosz, aki "egy időre elhagyta őt" (Lk 3,13), újra megjelenik, Jézusnak pedig a
föld bűnösei számára készített kelyhet kell kiinnia.

Getszemáni kert. Virrasztás. Miért kéri, hogy virrasszanak, s miért van ez egybekötve a kí-
sértés elkerülésével? Ha virrasztottak volna Jézussal, övéi sokmindent megértettek volna
abban az órában a későbbiekre vonatkozólag. Virrasztáskor - este - elrendeződik az ember
fejében. Jézusnak is fel kellett dolgoznia jövőjét, hisz jön-megy tanítványai és imádsága
között.

Egy óra alatt képes átalakulni az ember...

Amikor elfogják Őt, Péter rögtön a kardjához kap. De Jézus rászól: "Tedd vissza!" Kaifás
előtt bántalmazták, de Ő nem tesz semmit.

Állni és nézni, hogyan gyalázzák meg az Istenembert, ilyen is van. Amikor úgy látjuk,
bántják az Urat, az Egyházat, gyakran a hűség a hitelesebb tanúságtétel, mint a kimondott
szó vagy a hirtelen tett. "Vagy azt gondolod, Atyám nem bocsátana rendelkezésemre tizen-
két ezred angyalnál is többet, ha kérémm?" (Mt 26,53)

De hát annyira érthetetlen az egész! Senki sem ért semmit. Péter, Júdás, Nikodémus, ... Pilá-
tus sem. Az apostolok végképp. Maga Pilátus is felméri a helyzetet, amikor szembe találja
magát Jézussal, aki csak hallgat. Nyilvánvaló előtte ártatlansága, s mikor a nép virágvasár-
napi jóindulata helyett a rablógylkos szabadonbocsátásával kell szembesülnie, elképed.

A felesége után pedig már retteg.

Mi történik hát? Mi ez, amikor az abszurd dolgok kezdenek testet ölteni és ami képtelenség,
az válik valóra?

Ez a Gonosz diadala. Amikor elítélik és megölik az Életet, a Hazugság Atyja diadalmaskod-
ni látszik. Isten pedig hallgat. Hagyja magát. Hagyja, hogy bekövetkezzék az emberileg néz-
ve legrosszabb, a Halál - hogy utána mindent elsöprő módon diadalmaskodjék az ÉLET!

Mert a haláltól nem menekülni kell, hanem eltiporni, megsemmisíteni. A haláltól nem mene-
külni kell, hanem belemernülni és átalakulva feltámadni belőle.

Ha létezhet az, hogy Nagypénteken a Sátán megvalósítsa az abszurd gonoszságot, már hogy-
ne létezhetne, hogy Isten az Ő Lelke által megvalósítsa az emberileg nézve abszurd üdvössé-
get? Isten két nap múlva nyilvánítja ki az Igazságot Fia feltámasztása által.

A lehetetlen dolgok megvalósulása? Jézus feltámadása óta nincs lehetetlen. A bennünk el-
kezdődött új Élet (Róm 6,4) nem ismer megoldhatatlan vagy reménytelen helyzetet.

Még valami. Az abszurd gonoszság ellenére - mert időt kap a Démon és megvan a kedvező
ideje Istennek is - voltak szívek, akik abszurd reményben éltek a megtörténtek ellenére. Jé-
zúst szerető szívek, akik Nagyszombat Adventjében, az Úr titkában tudatlanul osztoztak és
remélték a remélhetetlent, amiről nem is tudták, mit remélnek valójában. (Jn 19,25)

Talán mi is közéjük tartozunk.

Egy szeretetben eléggő élet. Ez Ő, a mi Bárányunk. Aki él, aki itt van, bennünk és köztünk, itt
és mindenhol.

Ő az Örökkön Élő.

Adj időt a gondolatnak, erőd
forrása ez.

Adj időt az imának, a legna-
gyobb erő a földön ez.

Adj időt a mosolynak, a lélek
zenéje ez.

Adj időt a játéknak, az örök
ifjúság titka ez.

Adj időt a szeretetnek, és légy
szeretett, Isten adománya ez.

Adj időt az adakozásnak, az
önzésre nem juthat idő.

Adj időt az olvasásnak, a böl-
csesség kútja ez.

Adj időt a barátságnak, a bol-
dogság útja ez.

Adj időt a munkának, a siker ára
ez.

Adj időt a szeretetnek, a meny-
nyek kulcsa ez.

Erőssé vált bennem a hit.
Ő istenem hármasszámú;
Ártó kétely be nem kerít,
Elmém hitének tükre mély.

Jézusom a bűnök ellen
halállal halt Bárány főnség,
meg ne tagadd hívó lelkem,
áldozat vagy és üdvösség.

Szentségednek fényéből fent
létem s erőm, mind Te adod,
trónod székén háromszor
Szent
szerelmem tüze birtokod.

Törvényem, bölcs isteni lét:
szeretni igaz lényedet,
Egyházadat és az ígét
mint amely lelkem fénye lett.

Imádlak ó örök Való,
s Téged angyali kenyér,
S a Lelket ki Vigasztaló,
veletek egy, s örökkön él.

Levél Istentől

Kedves Barátom!

Néztelek ma reggel, ahogy felkeltél, remélve, hogy beszél-getsz majd velem, még ha csak néhány szót is, megkérdezed a véleményemet vagy megkö-szönöd azokat a jó dolgokat, amik tegnap történtek az életedben. Aztán észre-vettem, hogy most túlságosan elfoglalt, hogy mit ve-gyél ma fel munkába. Vár-tam, amikor szaladgáltál a ház-ban és ké-szülödtél. Tudtam, hogy lenne pár perced, hogy meg-állj és csak köszönj, de túl elfog-lalt voltál. Egyszer 15 per-cig vártál, amíg nem kellett mást csinálnod, mint ülni egy széken. Aztán lát-tam, hogy talpra ugrasz. Azt hittem, velem akarsz beszélni, de csak a telefon-hoz rohantál, hogy még pletykálj gyorsan egy barátoddal. Néztelek, ahogy munkába mentél, és egész nap vártam türelmesen. Azt hiszem sok elfoglaltsá-god miatt nem értél rá, hogy bármit is elmondj nekem. Észrevettem, hogy ebédnél körülnéztél, talán szégyelltéll beszélni velem, ezért nem hajtottál fejet. Megláttad, hogy három-négy asztallal arrébb néhány barátod beszélt kicsit hozzám mielőtt ettek, de te mégsem. Nem baj. Még mindig maradt idő, és re-méltem, hogy majd beszélsz velem. Már hazamentél, és úgy tűnt, sok dolgod van. Miután párat megcsináltál, bekapcsoltad a TV-t. Nem tudom, hogy te szereted-e a TV-t vagy nem, mert nem sok minden történik ott, és sok időt eltöltesz előtte nap mint nap, nem gondolva semmire, csak élvezve a show-t. Türelmesen vártam megint, ahogy nézted a TV-t és megetted a vacsorád, de megint nem szóltál hozzám.

Lefekvéskor azt hiszem már túl fáradt voltál. Jó éjszakát kívántál a családo-dnak, beugrottál az ágyba és pillanatok alatt álomba merültél.

Nem baj. Talán csak még nem vetted észre, hogy én mindig ott vagyok veled. Több türelmem van, mint gondolnád, és téged is arra akarlak tanítani, hogyan legyél türelmes másokkal. Annyira szeretlek, hogy mindennap várok egy bic-centésre vagy imára, gondolatra vagy akár egy hálás érzésre a szíved mélyén. Nehéz egy egyoldalú kapcsolat. De holnap majd újra felkelsz, és én várni fo-gok, nem máshogy, mint szeretettel, remélve, hogy ma majd szánsz rám egy kis időt. Legyen egy nagyszerű napod!

Barátod: Isten

Legfőbb gondom ne az legyen, hogy gyönyört és sikert, egészséges életet vagy pénzt és nyu-galmat találjak, sőt még erényt és bölcsességet se keressek önmaga-mért, hanem minden tör-ténésben egyetlen vágyam és örö-möm forrása az legyen, hogy tudjam: ez Isten akara-ta, eb-ben nyilvánul meg szeretete, s akaratának elfogadásá-val viszontszerethetem Őt és átadhatom magam Neki, nő-vekedhetem akaratának szemléletében, ami az örök élet.

Thomas Merton

Isten és Te

Egyedül ISTEN tud ALKOTNI, de az alkotást te tudod érvényre juttatni.

Egyedül ISTEN tud életet TEREMTENI, de te tudod tovább adni. Egyedül ISTEN adja az EGÉSZSÉGET, de te tudod azt megtartani.

Egyedül ISTEN ajándékozza a HITET, de belőled árad a bizonyosság.

Egyedül ISTEN tud REMÉNYSÉGET ültetni, de te tudsz társadnak bizalmat szavazni.

Egyedül ISTEN képes SZERETETRE ébreszteni, de te tudsz mást szeretni.

Egyedül ISTEN adja a BÉKÉT, de te a mosolyt.

Egyedül ISTEN-től az ERŐ, de te tudsz a csüggedtbe erőt önteni.

Egyedül ISTEN az ÚT, de te tudod azt másoknak megmutatni.

Egyedül ISTEN a FÉNY, de te tudsz mások szemébe ragyogást hozni.

Egyedül ISTEN teszi a CSODÁT, de te hozod hozzá az öt kenyeret és a két halat.

ISTEN egymagában mindenre képes, mégis úgy látta jónak, hogy RÁD IS SZÁMÍTSON!

Névnepköszöntő

Isten éltesse mindazokat, akik ebben a hónapban ünneplik névnapjukat és születésnapjukat!

Szent Zita

Luccai Szent Zita

1218-1278

Cselédlány, házvezetőnő

Ő a védőszentje: a háziasszonyoknak, a háztartási alkalmazottaknak, házvezetőnőknek, cselédnek, felszolgálóknak, pincéreknek és pincérnőknek.

Az ő segítségét kéri. Akik elveszítették a ház vagy a kamra kulcsait.

Attribútumai: kulcsesomó, cipők, rózsafüzér

Ünnepe: április 27.

Hangverseny

Április 6.-án vasárnap

este 7 órakor folytatódik hangversenysorozatunk.

Előadásra kerül:

Húsvéti hangverseny

A „Reményi János emlékkórus” hangversenye

Vezényel:

Zelencsuk Tímea

“Ossz szeretetet, bárhová méssz: Legfőképpen a saját házában... ügyelj rá, hogy mindenki jobb érzésekkel és boldogabban távozzék tőled, mint ahogyan jött. Légy Isten jóságának élő kifejeződése; jóság ragyogjon a szemeidben, a mosolyodban, meleg, üdvözlő szavaidban.” (Teréz anya)

Rejtvény

Ki volt az a farizeus, aki megvédte az apostolokat, akik Jézus feltámadást hirdették?

Egy nevet kérünk és megfejtő nevét, címét!

Beadási határidő: április: 13

Beadási hely:

fogas4@t-online.hu

vagy a templom sekrestyéjében

**Árpád-házi
Szent Margit Plébánia**

1182 Budapest
Fogaras u. 16.

Telefonszám: 292-46-63

Faxszám: 297-54-17

www.szentmargit.hu

A plébánia e-mail címei:
ibenke@mail.interware.hu

fogaras4@t-online.hu

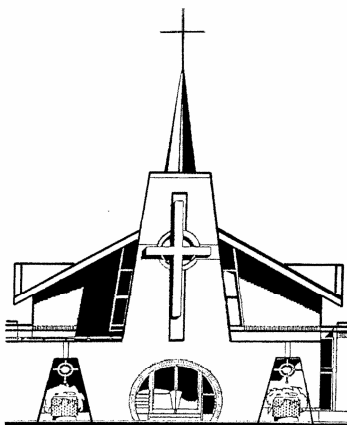
**„Szólj Uram,
mert hallja
a Te szolgád!”
1Sám3,10**

Az egyházadó
*(egyházközségi hozzájárulás) a templomot segíti.
Milyen jó volna, ha támogatnánk egyházközségünket!*

**Számlaszámunk:
11718000-20382870**

Csekken is fizethető!

Csekk a templom bejáratánál található

Örök húsvét (ApCsel 10, 34a.37-43; Kol 3, 1-4; Jn 20, 1-9)

Húsvétvasárnapján tele a lelkünk húsvéti allelujával, örömmel, boldogsággal. Joggal, hiszen Húsvét a mi legnagyobb, sőt azt is mondhatnánk: egyetlen ünnepünk. Mert minden más, amit ünnepelünk az Egyházban, csak azért ünnep, mert volt Húsvét, mert volt feltámadás. „Ha ugyanis Krisztus nem támadt volna fel, hiábavaló lenne a ti hitetek!” - kiáltotta oda már Szent Pál az első keresztyéneknek. De mi tudjuk, hogy Krisztus feltámadt, itt van közöttünk, és ezért ünnepelünk, örülünk.

Hasznos azonban felidézni, megfigyelni a feltámadás egyes körülményeit. Talán már elgondolkoztatott bennünket az a tény, hogy a feltámadás éjjel, csendesen, tanúk nélkül történt. Így olvassuk az evangéliumban: "A hét első napján, kora reggel, amikor még sötét volt, Mária Magdolna kiment a sírhoz" (Jn 20, 1). De Jézus már nem volt ott, a feltámadás már megtörtént, tanúk nélkül. Mária Magdolna a zokogásig ki volt ábrándulva. Valamiképpen talán mi is másként szerettük volna elképzelni Jézus feltámadását, ezt a világrengető eseményt, pl úgy, hogy fényes nappal történjék, mint három nappal előtte a Nagypéntek, félelmetes földrengés, napfogyatkozás közepette, hogy ellenségei térdre rogyva könyörögjenek kegyelemért, hogy a világ végre belássa bűnét. Isten azonban másként rendelte el a feltámadást. Azt akarta, hogy Jézus feltámadása az éjszaka csendjének meghittségében történjék. Miért? Azért, mert Jézus nem a gonoszok és bűnösök bűnhődésére, hanem az őt szeretők örömére és boldogságára támadt föl. Krisztus feltámadása nem ellenségeinek, hanem barátainak szánt üzenet.

Ez a körülmény, ez a gondolat fényt deríthet nem csak lelki életünk, hanem a világ és az egyház történelmének sok jelenségére is. Az igazán nagy események, a nagy megtérések rendszeresen csendben történnek. Ahol sok zaj van, ott ritkán születnek nagy dolgok.

Jézus feltámadása a világ legmegrendítőbb, a történelem egyedülálló eseménye. De éppen ez a legnagyobb esemény rá a tanú, hogy egyetlen feltámadás sem történik látványosan, hanem így, csendben, de megállíthatatlanul. A lelki életben is ez a törvényszerűség valósul meg. Ma is vannak nagy megtérések, de ezt nem kiáltják világgá az újságok. Az irgalmas szamaritánus ma is járja a világ országútjait, csak nem kísérik fotoriporterek. És ez a gondolat képes új optimizmussal eltölteni csüggedt lelkünket ezekben az apokaliptikus időkben, amikor úgy tűnik, csak halál van és nincs feltámadás. De nem így van, csupán tiszta szem kell hozzá, hogy meglássuk, Krisztus ma is feltámad és itt áll közöttünk. A kérdés csak az, hogyan képzeljük el Őt. És éppen ez a feltámadás másik jelentős körülménye.

A feltámadott Krisztus első gondolata nem az volt, hogy elmenjen Kaifáshoz vagy Pilátushoz és megbüntesse őket, hanem ott maradt a kertben és várta övéit, hogy velük találkozzon: először Mária Magdolnával, aztán a többiekkel, mindenkivel, aki kereste Őt. Péternek nem róttá fel árulását, nem vonta kérdőre gyávaságukért azokat, aki szétfutottak, nem kérte számon tőlük, amiért magára hagyták a Kálvárián. Amikor pedig a Tiberiás tó partján várta őket a sikertelen éjjeli halfogás után, nem róttá meg őket mondván: "Hiába is erőlködtek, nélkülem úgysem fogtok semmit", hanem csendesen, szelíden, szinte alázatosan megkérdezte őket, nincs-e valami ennivalójuk? Vessük jól lelkünkbe ezt a képet: a feltámadt Krisztust, amint ott áll egy magában az üres sír mellett és vár, vagy a tó partján, amint halkán kér egy falat ennivalót.

A feltámadott Krisztus ma is ugyanígy viselkedik: senkit nem vádol, senkit nem von kérdőre, senkit nem fenyeget a megsértett Isten nevében, hanem csendesen áll és kérdez bennünket, nincs-e valamink, amit neki adhatnánk? Talán tényleg nem sok mindenünk van, amivel büszkélkedhetünk, de odaadhatjuk neki azt, amink van: szívünket, eszményeinket, szeretetünket. És akkor majd önzetlenségünk révén napjainkban ismét feltámad Krisztus és a világ felismeri, hogy Húsvét nemcsak a mi legnagyobb, hanem a mi állandó, tartós ünnepünk, felismeri azt, hogy a feltámadás most történik. Ihlessen bennünket ebben a nagy szónok, Keppler püspök buzdítása:

"Ahelyett, hogy állandóan saját fájdalmadat és sorsodat siratod, fordítsd tekinteted mások felé. Ahelyett, hogy saját terhedet elviselhetetlennek kiáltod ki, végy magadra valamit mások terhéből is. Ahelyett, hogy állandóan sópánkodsz, érezz együtt azzal, akinek még nehezebb a sorsa, mint a tiéd. Ahelyett, hogy másoktól vársz megértést, vigasztaljalj másokat. És akkor sokszor nem tudod majd, hogy mi is történik veled: mások terhét vedted magadra és a sajátod vált könnyebbé; beteget gyógyítottál és saját szíved sebe hegedt be; szomorút vigasztaltál és saját lelked talált nyugalmat; mások szenvedésén enyhítettél és saját töviséd életét törted; adni akartál és kaptál; azt hitted, hogy meghalsz és feltámadtál."